

ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงิน

การคลังของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561¹

สุพรรณษา คล้ายสมบัติ²

กระบวนการตรวจสอบและพิจารณาความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ เป็นมาตรการพิเศษที่รัฐให้อำนาจแก่องค์กรตรวจเงินแผ่นดินในการตรวจสอบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดินและกำหนดโทษทางปกครองแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรการควบคุมการเงินการคลังของรัฐ ซึ่งเดิมก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2542 ใช้บังคับ นั้น องค์กรตรวจเงินแผ่นดินมีหน้าที่เพียงตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน ไม่มีอำนาจลงโทษเจ้าหน้าที่หรือผู้รับตรวจได้โดยตรง ส่งผลให้การควบคุมวินัยการเงินการคลังของรัฐขาดประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการทุจริตอันส่งผลกระทบต่อการเงินการคลังของรัฐ ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประกาศใช้บังคับ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีอำนาจลงโทษทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง โดยมีการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2542 ใช้บังคับ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการเงินของรัฐถือว่ามีความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ต้องรับโทษปรับทางปกครอง จนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ใช้บังคับ มีการเปลี่ยนชื่อจาก “วินัยทางงบประมาณและการคลัง” เป็น “วินัยการเงินการคลังของรัฐ” มาตรา 240 บัญญัติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจสั่งลงโทษทางปกครองกรณีมีการกระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ และมีการตราพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พุทธศักราช 2561 ขึ้นใช้บังคับ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับดังกล่าว มาตรา 80 วรรคสอง กำหนดว่าอาจได้รับโทษทางปกครองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คนพร จิตต์รุ่งเกียรติ และคณะกรรมการสอบ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิลา ภักดีคง และรองศาสตราจารย์ ดร.พันธ์เทพ วิฑิตอนันต์

² นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 พบว่า ยังมีปัญหาอยู่ 4 ประการ คือ

1. ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 กำหนดให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ในมาตรา 97 กรณีตรวจสอบพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและเป็นกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามมาตรา 95 วรรคสามหรือมาตรา 96 จากบทบัญญัติดังกล่าว แม้ว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะตรวจสอบพบว่าเจ้าหน้าที่กระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ แต่จะแจ้งลงโทษทางปกครองแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ คือ (1) เจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และ (2) เป็นกรณีที่ไม้อาจดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตามมาตรา 95 วรรคสาม หรือมาตรา 96 วรรคแรก

ผู้ศึกษาเห็นว่า การเสนอลงโทษทางปกครองตามมาตรา 97 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 มีความล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งสร้างเสถียรภาพทางการเงินการคลังของรัฐให้มั่นคง อีกทั้งไม่ได้แก้ปัญหาในอดีตที่ผ่านมากรณีการแจ้งผลการตรวจสอบแต่ผู้รับตรวจไม่ดำเนินการตามผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถดำเนินการทางวินัยหรือละเมิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ เช่น คดีขาดอายุความ ข้าราชการเกษียณอายุราชการ เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงเห็นว่าควรกำหนดบทบัญญัติให้เสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐทันทีที่ตรวจสอบพบว่าการกระทำผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ เพื่อเป็นการป้องกัน ระวัง ยับยั้งการกระทำผิดที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเงินการคลังของรัฐต่อไป

2. ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับผู้รับตรวจที่ไม่เกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ

กรณีการเสนอลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจตามมาตรา 96 วรรคแรก กำหนดให้ผู้ว่าการเสนอลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจที่ไม่ดำเนินการตามมาตรา 85 วรรคสองหรือมาตรา 95 วรรคสี่ โดยไม่มีเหตุอันควร เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวเห็นว่ามาตรา 85 วรรคสอง เป็นกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบข้อบกพร่องและก่อให้เกิดความเสียหายที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐ จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษทางปกครองกับผู้รับตรวจได้ เนื่องจากการจัดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 240 และขัดต่อหลักความชอบด้วยกฎหมาย และก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้รับตรวจ

3. ปัญหาการไม่กำหนดฐานความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ

เนื่องจากปัจจุบันมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พุทธศักราช 2561 เพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินการทางการคลังและงบประมาณของประเทศ ซึ่งมีลักษณะเป็นการบัญญัติไว้แบบกว้างๆ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พุทธศักราช 2561 มีบทบัญญัติทั้งที่เป็นการกำหนดนโยบายทางการคลังของประเทศอันเป็นการกระทำของรัฐบาล เช่น หมวดที่ 1 หมวดที่ 2 หมวดที่ 3 ส่วนที่ 4 มาตรา 51 ถึงมาตรา 53 ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่จะลงโทษทางปกครองได้ ดังนั้น การจะนำเอาบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พุทธศักราช 2561 ทั้งฉบับ มาเป็นฐานความผิด อาจทำให้เกิดความสับสนและไม่มีหลักเกณฑ์เป็นไปในแนวทางเดียวกันอีกทั้งไม่ไปตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสากลเกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดิน คือ หลักการมีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนเพื่อความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าควรนำเอาบทบัญญัติของกฎหมายฉบับดังกล่าวเฉพาะที่อยู่ในอำนาจการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน มากำหนดเป็นฐานความผิดเพื่อเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561

4. ปัญหาคุณสมบัติผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเหตุให้ระงับการดำเนินการทางวินัยการเงินการคลัง

คุณสมบัติของผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเหตุระงับการดำเนินการทางวินัยการเงินการคลังของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2561 มีการกำหนดไว้เพียงเหตุเดียว คือ มาตรา 101(1) ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ผู้ศึกษาเห็นว่านอกจากผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตายแล้ว ยังมีสาเหตุคุณสมบัติของผู้ถูกกล่าวหาอีก 2 ประการที่ยากต่อการพิจารณาวินิจฉัยโทษและบังคับโทษทางปกครองไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ สิ้นเปลืองงบประมาณในการดำเนินการอีกทั้งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย คือ (1) ผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นบุคคลล้มละลาย และ (2) ผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาที่มีโทษความผิดโดยประมาทหรือลหุโทษ เนื่องจากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติต้องห้ามและพ้นสถานภาพการเป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2561 มาตรา 36 (6) (7)

ผู้ศึกษาเห็นว่า การลงโทษทางปกครองในความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐนั้น ควรใช้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ยังปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่เท่านั้น เพื่อให้ตระหนักต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการเกี่ยวกับวินัยการเงินการคลังของรัฐ ว่าหากไม่ปฏิบัติและก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอาจถูกลงโทษทางปกครองได้ และการสั่งลงโทษทางปกครองแก่บุคคลดังกล่าวย่อมไม่เกิดประโยชน์ในการรักษาวินัยการเงินการคลังของรัฐตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพราะบุคคลนั้นย่อมไม่มีโอกาสกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเงินการคลังของรัฐได้อีก

จากการศึกษาปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 ทั้ง 4 ประการข้างต้น ผู้ศึกษาพบว่ามีข้อเสนอแนะ คือ

1. ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ กรณีจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่เกิดความระมัดระวังต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐ และเพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพทางการเงินการคลังของรัฐจึงเห็นควรมีการแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 97 จากเดิมที่กำหนดว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐและเป็นกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามมาตรา 95 วรรคสาม หรือมาตรา 96 ให้ผู้ว่าการเสนอต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้นั้น โดยให้นำความในมาตรา 96 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

แก้ไขเป็น

มาตรา 97 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐตามมาตรา 95 วรรคสามหรือเป็นกรณีที่ไม้อาจดำเนินการตามมาตรา 96 ให้ผู้ว่าการเสนอต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้นั้น โดยให้นำความในมาตรา 96 วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

2. ปัญหาการเสนอลงโทษทางปกครองกับผู้รับตรวจที่ไม่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 มาตรา 96 วรรคแรก บัญญัติให้ลงโทษทางปกครองกับผู้รับตรวจในความผิดที่ไม่เกี่ยวกับวินัยการเงินการคลังของรัฐ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับผู้รับตรวจ อีกทั้งเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและไม่เป็นไปตามหลักความชอบด้วยกฎหมายและหลักนิติธรรม ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 96 วรรคแรก ที่เดิมกำหนดว่า ผู้รับตรวจผู้ใดไม่ดำเนินการภายในเวลาที่ผู้ว่าการกำหนดตามมาตรา 85 วรรคสองหรือมาตรา 95 วรรคสี่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าการจะเสนอต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจผู้นั้นก็ได้

แก้ไขเป็น

ผู้รับตรวจผู้ใดไม่ดำเนินการภายในเวลาที่ผู้ว่าการกำหนดตามมาตรา 95 วรรคสี่ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้ว่าการจะเสนอต่อคณะกรรมการให้ลงโทษทางปกครองแก่ผู้รับตรวจผู้นั้นก็ได้

3. ปัญหาการไม่กำหนดฐานความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ

กรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 ไม่ได้บัญญัติฐานความผิดไว้ ผู้ศึกษาจึงเห็นควรกำหนดฐานความผิด ไว้ในหมวด 7 ส่วนที่ 2 ฐานความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ ดังต่อไปนี้

มาตรา 103/1 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงินอันถือเป็นรายได้แผ่นดิน รวมทั้งเงินที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ ได้รับเงินแล้วไม่ทำหลักฐานการ

รับเงินหรือไม่ออกหลักฐานหรือใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินหรือไม่นำเงินส่งคลัง เว้นแต่เป็นกรณีที่มีข้อยกเว้นตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับแก่หน่วยรับตรวจ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/2 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่จัดเก็บรายได้แผ่นดินที่เป็นภาษีอากร คำนวณภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือรายได้อื่น เพื่อเรียกเก็บจำนวนตัวเลขไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หรือความเป็นจริง เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือรายได้อื่นนั้นมิต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าจำนวนที่ต้องเสีย และก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/3 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับเงินงบประมาณ กระทำการก่อนนี้ผูกพันหรือจ่ายเงินโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่หน่วยงานนั้นและก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/4 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงิน ไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดและก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/5 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่อนุมัติเงินยืมของหน่วยรับตรวจอนุมัติให้ยืมเงินหรือจ่ายเงินยืมโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ และเกิดความเสียหายแก่รัฐต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/6 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่เกี่ยวกับการเบิกเงินจากคลัง การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐต้องรับโทษทางปกครอง

มาตรา 103/7 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีหน้าที่จัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุของหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ หรือตามกฎระเบียบของหน่วยงานของรัฐโดยเคร่งครัดและเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐต้องรับโทษทางปกครอง

4. ปัญหาคุณสมบัติของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พุทธศักราช 2561 มาตรา 101 บัญญัติคุณสมบัติของผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นเหตุระงับการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยการเงินการคลังของรัฐไว้เพียงเหตุเดียวคือ ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ซึ่งการลงโทษทางปกครองกับผู้กระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐนั้น กฎหมายมีเจตนารมณ์เพื่อยับยั้งการกระทำผิดซ้ำหรือป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่กระทำความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐ โดยผู้ศึกษาเห็นว่ากฎหมายมีวัตถุประสงค์ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐขณะที่ยังปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดความตระหนัก รอบคอบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงเห็นควรแก้ไขมาตรา 101 จากเดิมกำหนดว่า การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐระงับลงในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย
- (2) ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิด
แก้ไขเป็น

มาตรา 101 การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐระงับลง
ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย
- (2) ผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นบุคคลล้มละลาย
- (3) ผู้ถูกกล่าวหาถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญา ที่ไม่ใช่คดีที่กระทำ
โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (4) ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันที่กระทำความผิด

เอกสารอ้างอิง

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์.หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน ว่าด้วยรัฐ รัฐธรรมนูญ และ

กฎหมาย.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์วิญญูชน,2563.

จักษ์ พันธ์ชูเพชร. กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายปกครอง.นนทบุรี:

สำนักพิมพ์ชนภัทรพรินต์,2557.

ชาญชัย แสวงศักดิ์ .กฎหมายเกี่ยวกับวินัยการเงินการคลังของรัฐ วิธีการงบประมาณ

และการตรวจเงินแผ่นดิน.กรุงเทพ:สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2563.

_____ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง.กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์วิญญูชน ,2539.

ณัฐธวัฒน์ สุทธิโยธิน “ทฤษฎีอาชญาวิทยา” แนวการศึกษาชุดวิชา กฎหมายอาญาและ

อาชญาวิทยาขั้นสูง.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ,2554.

บรรศักดิ์ อูวรรณ โณ,กฎหมายมหาชน:การแบ่งแยกอำนาจกฎหมายมหาชน - เอกชน

และพัฒนากฎหมายมหาชนภายในประเทศไทย.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์นิติธรรม,2537.

มานิตย์ จุมปา.หลักกฎหมายมหาชน.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์วิญญูชน,2557.

วรเจตน์ ภาคีรัตน์, ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง:หลักการพื้นฐานของ

กฎหมายปกครองและการกระทำทางปกครอง.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2546.

วรพจน์ วิสสุตพิชญ์,ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศาลปกครอง,กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์

วิญญูชน,2544.

วิษณุ เครืองาม.กฎหมายมหาชน.กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ,2530.

เอื้ออารีย์ อิงจะนิล,หลักกฎหมายมหาชน,กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์วิญญูชน,2558.